

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Jesus nomen quomodo luceat, pascat, leniat, vngat: filium Dei effici quid.
Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

& in membris? Quid tibi prodest pium leſitare Saluatoris nomen in libris, ne habere pietatem in moribus? Sed in hoc iudicium venit Ieſus, ut nō videntes videant, & videntes cæci ſiant. Conſuecor tibi, inquit, Pater Domine cælis & terræ, quia abſcondiſti hæc vnguentā, hoc oleum; a ſapientibus & prudentibus, & reuelæſti ea parvulis. Ita Pater: quia ſic placitum eſt ante te. Veruntamen ecce Chriſtus, ecce Ieſus, vinumq; inſuſum Angelis, effuſum in homines, ut ab vno nomine, quod eſt Chriſtus, millia millium credentium Chriſtiani dicantur, & in nomine Ieſu, per humilem ſequelam, ſalutem conſequantur. O quā charū nomen; & quā vile. Vile quidem, ſed ſalubre: Nam ſi vile nō eſſet, mihi nō effunderetur: & ſi ſalubre nō eſſet, non me lucraretur. Particeps nominis, particeps ſum & hereditatis. Chriſtianus ſum, frater Chriſti ſum. Si ſum, quod dicor, hæres ſum Dei, cohæres autem Chriſti. Sed quid mirum ſi ſponſi nomen ſit effuſum, cum & ipſe ſit effuſus & exinanitus, Formam ſervi accipiens? Effuſa eſt in ſponſo plenitudo diuinitatis habitans ſuper terram corporaliter, ut de illa plenitudine omnes acciperemus, ac odore vitali repleti, diceremus: Oleum effuſum nomen tuum. O nomen ſuperbenedictum. O oleum vſquequaque diſſuſum, non ſolum cælos, ſed & terras, & inferos copioſe reſperges, ad eod quod in nomine Ieſu omne genu ſelectatur, celeſtium, terreſtriam, & inferorum. Et quamuis Deus & homo, ſecundum Bernardum, tria habent nomina, ſcilicet Ieſus, Chriſtus, & Filius Dei: Et, ut dicit Bonauentura ſuper librum 3. Sententiarum in expoſitione literæ, quodlibet horū nomen eſt ſuper omne nomen, tamen in nomine Ieſu duntaxat ſelectitur omne genu; cuius cauſam aſignat ibidem Bonauentura dicens, quod Filius Dei nominat perſonam in diuina natura tantum. Chriſtus autem, & Ieſus nominat perſonam in duabus naturis, ſed diuerſimodè. Chriſtus enim nominat perſonam in humana natura relata ad diuinam, quia dicitur vnctus. Sed Ieſus nominat perſonam diuinam relata ad humanam, quia Ieſus interpretatur Saluator. Et ideo in nomine Ieſu debet omne genu curuari, in ſignum gratitudinis, quod noſtram naturā aſſumpſit, & in ea nos redemit. Hoc igitur nomen erit merito in deſiderio anime, quia per illud proprie conſtituitur ſpōſus anime, qui maxime reſgratiandus & diligendus eſt.

Ioan. 5.
Matt. 13.
Nomen
Ieſu.Coloſ. 2.
Phil. 2.
Ioan. 1.

Philip. 2.

Filius Dei
Chriſtus
Ieſus.

Phil. 2.

Iſaia 26.

Ieſus nomen quomodo luceat, pascat, leniat, vngat: filium Dei
effici quid. Cap. XII.

D 4.

Oleum

Virtus no-
minis Iesu
quanta.
Oleum.

*O*leum effusum nomen tuum, ideo adolescentula dilexerit te. Nam effundamus oleum, vt sentiamus eius virtutem, & videamus cur oleo comparetur sponsi nomē. Nam oleum est lux, cibus, & medicina. Lucet enim, fouens ignem: pascit vel cibatur, nutriendum carnem; & vngit, leniens dolorem.

Sic nomen Iesus, lucet prædicatum, secundum illud: *Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.* Nihil enim

Jean 1.
Iesu nomen
lucet.

Matth. 11.

1. Pet. 2.
Psal. 35.
Ephes. 5.

Nomen Ie-
su pascit.

Nomen Ie-
su leuit.
Cantic. 8.

licet comprimit impetum, superbia sedat tumorem, vulnus liuoris sanat, restringit luxuriae fluxum, auaritia sitim temperat, & totius dedecoris pruriginem fugat, sicut nomen Iesu prædicatum. Dicit enim Bernardus: Cum nomino Iesum, hominem mihi propono miretur & humilem corde, benignum, sobrium, castum, misericordem, & omnidenique honestate & sanctitate perspicuum: eundemque ipsum Deum omnipotentem, qui suo me & exemplo prouocet, & adiutorio roborat. Nam in luce nominis huius Deus nos vocare desiderat in admirabile lumine suo, scilicet fidei, gratia, & virtutum, vt in lumine suo videamus lumen. Fuitis, inquit Apostolus, *aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino.* Secundò, nomen Iesu pascit recogitatum. Nihil enim sic mentem cogitantis confortat & impingat, nihil sic exercitatos sensus reparat, virtutes roborat, bonos mores & honestos vegetat, castas affectiones incorporat, sicut Iesus in vita & morte recogitatus. Aridus est omnis animæ cibus, si non hoc oleo vngatur: & inlipidus, si non hoc sale condiatur. Iesus mel in ore, melos in aure, iubilus in corde. Hinc dicit Bernardus: O anima mea, reconditum habes electuarium in vasculo vocabuli huius, quod est Iesus. Hoc autem electuarium confectum est ex omnibus beneficijs diuinitatis eius in creatione, & humanitatis eius in recreatione, & ex omnibus virtutibus eius in exemplum sequela, præsertim ex illa ineffabili charitate nobis ostensa in mansuetissima tam horribilis passionis & mortis perpersone, quibus, o anima, reficiaris delectabiliter, quiescas dulciter, proficias vtiliter, & consummes feliciter. Tertio, nomen Iesu lenit inuocatum & vngit. Hoc enim & ipse desiderat in Canticis, dicens: *Pone me vt signaculum super cor tuum; vt signaculum super brachium tuum.* Habet igitur sponsa vbi medeatur & cordi suo & brachio, scilicet, in nomine Iesu: habet inquam, vnde sensus suos & affectiones seruet, ne corrumpantur; vel sanet, si corrumpantur. Habet etiam vnde suos actus vel prauos corrigat, vel minus perfectos adimpleat. Inde est quod in Euangelio

Ita dicit Ioannes, quòd *dedit eis potestatem filios Dei fieri*. Quibus? *His* Ioan. 1.
 utique, *qui credunt in nomine eius*. Igitur infideles non habet hanc potestatem, nisi fidem huius nominis recipiant: nec fideles propterea sunt filij Dei, sed *dedit eis potestatem filios Dei fieri*. Hoc enim dicit secundum Chrysostomum. Primò ad ostendendum, quòd multo studio opus sit, ut imaginem filiationis Dei in baptismo formatam, incōtaminatam semper custodiamus: ut sic dilectus ponatur *super brachium sicut signaculum*. Secundo, ad designandum, quòd hanc potestatem nullus potest nobis auferre, nisi nos ipsi eam auferamus, ne quandoque velamen excusationis pratendamus. Tertio, ad ostendendum, quòd hæc gratia non datur, nisi volentibus, & se ad hoc aptantibus, ut Christum *ut signaculum super cor suum ponant*. Hi enim soli adoptantur in filios per gratiã, sicut Christus est per naturam, de quo miratur in Canonica sua Ioannes, dicens: *Videte qualem charitatem dedit nobis Deus Pater, ut filij Dei nominemur & simus*. Quibus idem dicit Ioannes: *Scribo vobis filij, quia remittuntur vobis peccata propter nomen eius*. Nunc ergo perscrutemur quibus medijs ad hanc adoptionem pervenire mereamur. Et hoc profequitur Evangelista, dicens: *Qui sunt, scilicet nati, non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt*, scilicet per quandam affectionem diuinam, vel deiformem. Et propter hoc *Verbum caro factum est*, ut hanc adoptionem consequamur, & *habitavit in nobis*, ut ab eo modum huius filiationis consequendã disceremus. Oportet enim hanc adoptionis gratiam consequi per voluntatis & amoris in Deũ debitam transformationẽ. *Oportet nasci denudò*, non iam *ex aqua*, sed *ex Spiritu sancto*: quia qui *spiritu Dei aguntur, ij filij Dei sunt*. Veruntamen huiusmodi oportet suppeditare triplicem affectum inordinatũ. Primò, inordinatum affectum naturalem amoris, vel timoris per sanguinem significatum, propter quem multa facienda omittuntur, vel omittenda fiunt, & sic Deus deseritur, & adoptio contemnitur. Non sic Apostolus, qui dicebat: *Quis nos separabit a charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an gladius?* &c. Nimirum in corde gerebat nomen Iesu, quod amoroso corde gestum dulcoratum est, etiã omnium tribulationum. Hinc *ibant Apostoli gaudentes à cõspectu concilij, quoniam digni habiti sunt, pro nomine Iesu consumeliam pati*. Secundo affectum sensibilem inordinatum, quo quis abstractus & illectus vincitur, & ad peccadũ ratione devicta miserabiliter inclinatur: quia

Cant. 6.

1. Ioan. 2.
1. Ioan. 2.Adoptionis
gratia.Ioan. 3.
Rom. 8.Affectus
inordinat.

Rom. 8.

Act. 5.

- Galat. 5. *caro concupiscit aduersus spiritum, & vincit, nisi spiritus amore diuino succentus, efficaciter resistat: sciens, quia caro & sanguis regnum Dei non possidebunt.*
1. Cor. 6. *Tertio, affectum naturalem ipsius rationis, qui secundum Augustinum dicitur esse vir in anima. Huic enim plurimi sapientes in oculis suis perniciosè satis innituntur, & decipiuntur, cum ex quadam verecundia, vel inflata superbia consilijs aliorum acquiescere nolunt. Contra quos dicit Dominus: *Vae, qui sapientes estis in oculis vestris, & apud vosmetipsum prudentes. Sapientes sunt, ut faciant mala: bene autem facere nescierunt, nec informabiles, nec ducibiles, sed lepra propriae voluntatis, & proprii sensus lethaliter infecti. Illi autem, qui natus fuerat ex Deo, in tertium caelum eleuatus, concito dicebatur: Vade ad Ananiam, & ibi dicitur tibi, quid te oporteat facere.**
- Isaia 5.
Ierem. 4.
2. Cor. 12.
Act. 9.

Candor & rubedo sponsi, secundum diuinitatem quid? Amor Spiritus sancti quid? Cap. XIII.

Cant. 5.

Marth. 3.
& 17.
Dilectus
candidus.
Sap. 7.
Heb. 1.

Filius Dei.

Sap. 7.

Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. Cæc. V. Sponsa, id est amans anima, suspirans in amorem sponsi caelestis, ac inquisita: *Qualis est dilectus tuus, scilicet, secundum diuinitatem ex dilecto Patre, o pulcherrima mulierum? quia pulchritudo tua pulcherrimum ostendit, à quo tu pulchra es. Qualis, inquam, est dilectus tuus secundum humanitatem, ex dilecto, id est ex adiuncta dilecti diuinitate? Cõfidenter responder: Dilectus meus in vtraque natura candidus & rubicundus, electus ex millibus. Quia solus mediator exceptus ex omni numero, tam Angelorum, quam hominum, de quo Pater ait: *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.* Nam dilectus meus primò dicitur candidus secundum diuinitatem, quia candor est lucis aeterna, & speculum sine macula Dei maiestatis, imago bonitatis eius. Hinc dicit Apostolus: *Qui cum sit splendor gloriae, id est, Patris, scilicet coaeternus Patri, ut splendor Soli. Ponit enim simile quale potest. Nam cum in creaturis nihil sit aeternum, ponit simile in coaetuis ad probanda aeterna.* Filius enim procedit de Patre sicut splendor de sole, qui splendor est soli coaetuis, & esset coaeternus, si sol esset aeternus. Est enim Filius fontalis radius, paternam gloriam in se manifestans. Vnde dicitur in libro Sapientiae, quod est vapor virtutis Dei, & emanatio quaedam claritatis omnipotentis Dei sincera, & in se permanens omnia in nouat, ac per nationes in animas sanctas se transfert, & amicos Dei Prophetasq; constituit. Est enim.*